

Rokietkie Wiadomości

Czasopismo Rady Gminy Rokietnica

ISSN 1508-8138
Numer bezpłatny

Nr 7/8 (35/36)

Lipiec-Sierpień 2002 r.

Spółdzielczy
Bank Ludowy

Polish
International
Recycling

Titan EKO

Varia

Nowy Herb Gminy Rokietnica

Herb Gminy Rokietnica przedstawia:

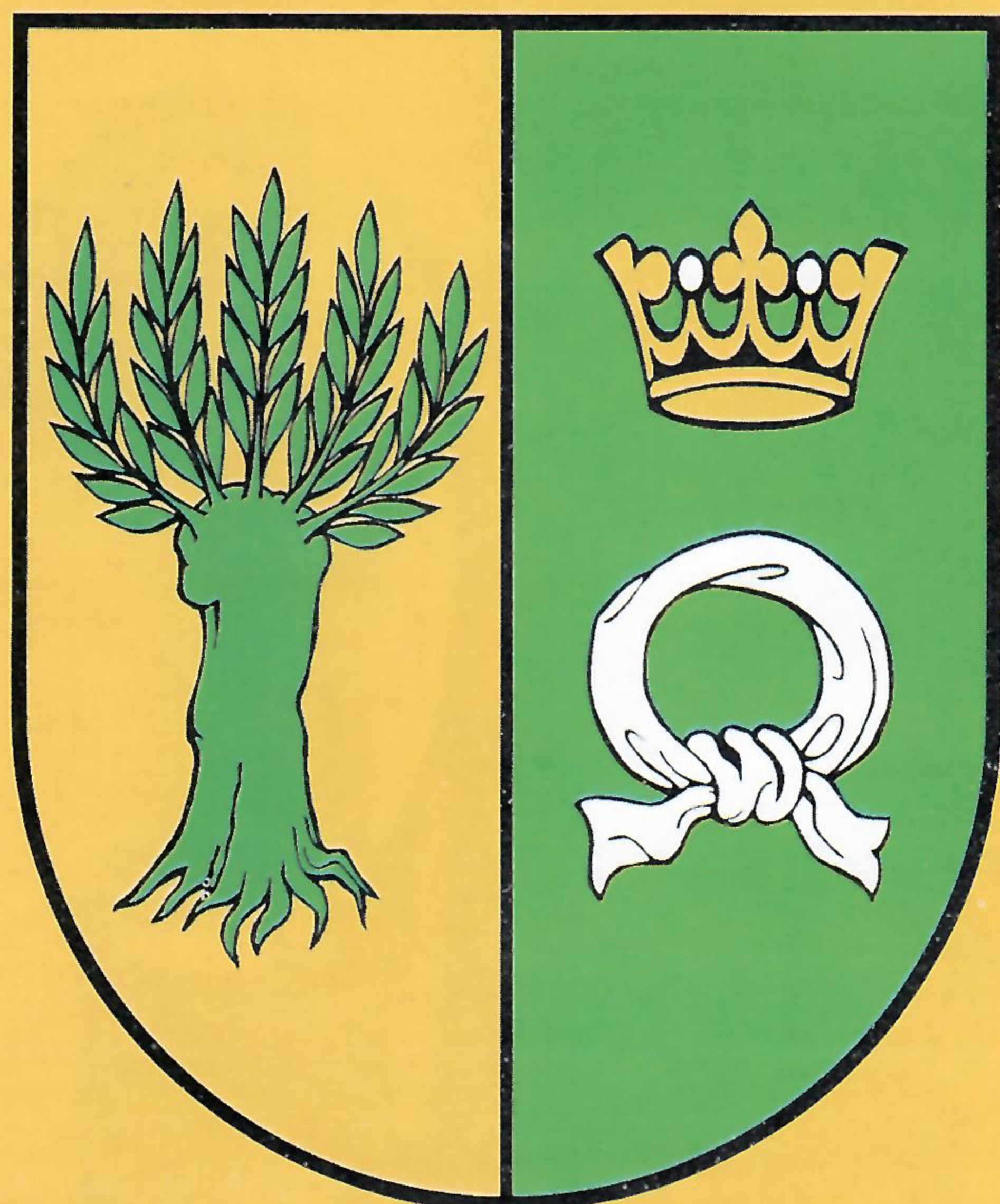
na tarczy dwudzielnej w słup, w polu prawym złotym wierzba zielona, w polu lewym zielonym chusta srebrna związana w krąg, nad którą korona złota (szlachecka).

Herb odwołuje się do nazwy gminy oraz jej historii i tradycji.

Rokietnica, wieś w woj. wielkopolskim, nazywała się pierwotnie Rokitnica. pod tą nazwą została odnotowana w Księdze uposażeń Jana Łaskiego (XVI wiek) i wcześniej, w aktach grodzkich poznańskich z XIV w. Jest to nazwa topograficzna urobiona od nazwy „rokieta” (gatunek wierzby). W herbie gminy do nazwy tej nawiązuje bezpośrednio wierzba zielona umieszczona w polu prawym.

Okoliczne ziemie w większości należały do rodu Nałęczów (było to jedno z ich gniazd rodowych). Nosili oni w herbie srebrną chustę (pomtość czyli nałęcz) związaną w krąg w polu czerwonym. W herbie gminy godło Nałęczów umieszczono w polu zielonym. Dodano także koronę szlachecką, jako znak (symbol) władania tymi ziemiami przez ród Nałęczów – celem upamiętnienia dawnego gniazda rodowego.

Dodajmy jako ciekawostkę, iż w heraldyce korona jest symbolem władzy, zwycięstwa i odwagi. Natomiast wierzba w symbolice chrześcijańskiej jest symbolem zmartwychwstania. Jest także symbolem polskości, sił żywotnych, płodności, wytrwałości. Witki wierzbowe uważane były ongiś za amulet przeciw czarom i złym wpływom księżyca.

STRONA PRAWA

STRONA LEWA

Od redakcji

Uchwała w sprawie ustanowienia herbu oraz przyjęcia wzoru flagi Gminy Rokietnica została podjęta 19 kwietnia 2002 roku.

Uchwała wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

CENTRUM HERALDYKI POLSKIEJ

GMINA
FAIR PLAY

Konkursowe zmagania

Gmina Rokietnica zakwalifikowała się do II etapu konkursu Gmina „Fair Play”- konkursu dla Gmin Przyjaznych Inwestorom organizowanego przez Krajową Izbę Gospodarczą i Fundację „Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym”, przy współpracy Urzędu Marszałkowskiego. Konkurs Gmina „Fair Play” służy promocji działań pomiędzy przedstawicielami biznesu a Gminą.

Gmina przyjazna dla inwestorów jest to gmina, która:

- ◆ podejmuje aktywne działania organizacyjne, promocyjne i finansowe mające na celu przyciągnięcie inwestorów do gminy,
- ◆ jest otwarta na zewnątrz,
- ◆ dąży do rozwiązywania pojawiających się problemów w drodze wzajemnego porozumienia,
- ◆ dotrzymuje podjętych zobowiązań,
- ◆ polepsza swoją infrastrukturę,
- ◆ promuje pro-ekologiczne inwestycje i obiekty dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- ◆ charakteryzuje się praworządnością i wysokim poziomem etycznym pracowników gminy.

Udział w konkursie i ubieganie się o tytuł Gminy Fair Play służy promocji działań pomiędzy przedstawicielami biznesu a gminą.

W dniu 8 lipca 2002 roku odbył się audyt w ramach Konkursu Gmina Fair Play dla Gmin Przyjaznych dla Inwestorów.

Gminę Rokietnica swoją obecnością zaszczylicili Audytorzy Florian S. Buks – dyrektor Biura Integracji Europejskiej Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego i Ryszard Pęczak przedstawiciel Oddziału Wdrażania Strategii Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego. Audytorzy spotkali się z przedstawicielami mediów i lokalnego biznesu. Obecni na spotkaniu przedstawiciele mediów: Błażej Smogulski reprezentujący Energetykę Poznańską Oddz. w Szamotułach, Bogdan Rusinek reprezentujący Wielkopolski Zakład Gazowniczy, Jacek Kwiatecki – Telekomunikację, Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych w Rokietnicy – Prezes Janusz Filipiak, Przedsiębiorstwo Usług Komunikacyjnych ROKBUS w Rokietnicy-Prezes Jerzy Król, omówili warunki i możliwości korzystania z infrastruktury. Przedstawiciele biznesu: dyrektor Spółdzielczego Banku Ludowego w Rokietnicy p. Beata Dolska, p. Prezes Ryszard Paprzycki z firmy „Varia”, w Rokietnicy panowie Roman Cegielski i Zdzisław Rochowski z przedsiębior-

SPECJALISTYCZNY GABINET STOMATOLOGICZNY

Lek. stom. Renata Głowacka

Rokietnica ul. Rolna 12

przyjęcia: poniedziałek, środa, piątek
tel. 0601 389 689
8-145-126
8-677-003

stwa „PIR” w Dalekim oraz dyrektor Jacek Kostka przedstawiciel firmy „Titan EKO” w Rokietnicy wypowiedzieli się na temat warunków, jakie stworzyła Gmina Rokietnica dla inwestorów. Przedstawili również swoje problemy związane z rozwojem przedsiębiorstw, jednak ich problemy wykraczały poza kompetencje Gminy.

Na terenie Gminy nie napotkali na trudności, sprawy załatwiane były szybko i sprawnie, przy życzliwości zarówno władz lokalnych, jak i pracowników instytucji gminnych.

Po spotkaniu w sali sesyjnej Urzędu Gminy, Audytorzy wraz z Wójtem Gminy udali się w teren w celu zwiedzenia obecnie realizowanych oraz niedawno zakończonych przedsięwzięć inwestycyjnych z zakresu inwestycji publicznych lub prywatnych.

W numerze:

- Konkursowe zmagania
- Z prac Rady Gminy
- Sprawozdanie z prac Zarządu
- Ogłoszenie - sprzedaż nieruchomości
- SAPARD dla rolników
- Umowa o współpracy
- Kanalizacji c.d.
- Bezpieczeństwo osobiste mieszkańców
- W czasie wolnym dzieci się nudzą
- Powróci do Napachania jako patron gimnazjum...
- Naszym sponsorom
- III Jarmark Rokietnicki...
- Zielona Szkoła
- "Dobrych ludzi nikt nie zapomina"
- Wspomnienie o Edwardzie Koszycy
- Sposób na nudę
- Ogłoszenia, reklamy

Rokietnickie Wiadomości

ISSN 1508-8138

Wydawca: Rada Gminy Rokietnica

Adres: 62-090 Rokietnica ul. Gołęcińska 1 (budynek Rady)
tel. (61) 814 52 88

Spółeczny redaktor naczelny: Jadwiga Waligóra-Halke

Spółeczne kolegium redakcyjne: Maciej Jankowski, Aleksandra Hędrzak,
Ryszard Lubka, Marzena Makowiecka,
Grzegorz Wartecki.

Skład: Studio Reklamowe „Kwadrat”, tel. 865 74 07, 0607 566 555

Redakcja zastrzega sobie prawo do adiustacji i skracania tekstów,
nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń.

studio
reklamowe
**KWA
DRAT**

Z prac Rady Gminy

Na sesji w dniu 21 czerwca 2002 roku Rada Gminy Rokietnica, na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 1998 roku – Ordynacja Wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. Nr 95, poz. 602 ze zmianami) podjęła uchwałę w sprawie podziału Gminy na okręgi wyborcze (o czym informowaliśmy Państwa w numerze 6 „Rokickich Wiadomości”).

W związku z postanowieniem z dnia 3 lipca 2002 roku Komisarza Wyborczego w Poznaniu stwierdzającym, że uchwała Rady Gminy Rokietnica z dnia 21 czerwca 2002 roku w sprawie podziału na okręgi wyborcze jego zdaniem została podjęta z naruszeniem prawa, Przewodniczący Rady Gminy Rokietnica zwołał nadzwyczajną sesję w dniu 8 lipca 2002 roku na której podjęto uchwałę w sprawie:

- zmiany uchwały Rady Gminy Rokietnica z dnia 21 czerwca 2002 roku Nr XLIII/486/2002 w sprawie podziału gminy Rokietnica na okręgi wyborcze, ich numerów, granic oraz ustalenia liczby radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych do Rady Gminy Rokietnica.
- zmiany uchwały Rady Gminy Rokietnica z dnia 21 czerwca 2002 roku Nr XLIII /487/2002 w sprawie utworzenia obwodów głosowania ich numerów i granic oraz wyznaczenia siedzib obwodowych komisji wyborczych na terenie gminy Rokietnica.
- wyrażenia opinii dotyczących okręgów wyborczych powiatu poznańskiego.

W dniu 17 lipca 2002 roku Komisarz Wyborczy w Poznaniu wydał postanowienie w którym stwierdza, że uchwała z dnia 8 lipca br. Rady Gminy Rokietnica, w sprawie podziału gminy na okręgi wyborcze, jego zdaniem ponownie została podjęta z naruszeniem prawa. W dniu 24 lipca 2002 roku odbyła się kolejna nadzwyczajna sesja Rady Gminy Rokietnica, na której podjęto uchwałę w sprawie:

- podziału gminy Rokietnica na okręgi wyborcze, ich numerów, granic oraz ustalenia liczby radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych do Rady Gminy Rokietnica.

Podział Gminy na Obwody Wyborcze

Numer obwodu	Granica obwodu	Liczba radnych
1	Bytkowo – Sobota – Rostworowo – Żydowo	2
2	Cerekwica – Mrowino – Przybroda	3
3	Rokietnica	4
4	Dalekie – Napachanie	1
5	Kiekrz – Pawłowice	3
6	Krzyszkowo	1
7	Kobylniki – Rogierówko – Starzyny	1

- utworzenia obwodów głosowania, ich numerów i granic oraz wyznaczenia siedzib obwodowych komisji wyborczych na terenie gminy.

Numer obwodu	Granica obwodu	Siedziba obwodowej komisji wyborczej	Numer okręgu wyborczego
1	Wsie: Krzyszkowo, Rokietnica	Gminny Ośrodek Kultury ul. Szkolna 3a Rokietnica tel. 81-45-171	3, 6
2	Wsie: Bytkowo, Kiekrz, Pawłowice, Rostworowo, Sobota, Żydowo	Urząd Gminy ul. Gołęcińska 1 Rokietnica Budynek B tel. 81-45-288, 81-45-251, 81-45-252 w.32	1, 5
3	Wsie: Cerekwica, Mrowino, Przybroda	Szkoła Podstawowa ul. Szkolna 2 Mrowino tel. 81-44-898	2
4	Wsie: Dalekie, Napachanie, Kobylniki, Rogierówko, Starzyny	Gimnazjum ul. Poznańska 26 Napachanie tel. 81-45-274	4, 7

Stanowisko Rady Gminy Rokietnica z dnia 24 lipca dotyczące działań Komisarza Wyborczego w Poznaniu

Rada Gminy Rokietnica stanowczo wyraża dezaprobatę dla działań podejmowanych przez Komisarza Wyborczego w Poznaniu, powodujących niezadowolenie i dezorientację wśród wyborców z terenu Gminy Rokietnica.

Rada Gminy w Rokietnicy podejmując uchwałę Nr XLIII/486/2002 z dnia 21 czerwca 2002 roku zmienioną uchwałą nr XLIV/498/2002 z dnia 8 lipca 2002 roku kierowała się przede wszystkim Ordynacją Wyborczą, tradycją i przyzwyczajeniami mieszkańców (podział jest ten sam od pierwszych wyborów samorządowych w 1990 roku) do takiego właśnie podziału, zapewniającego przedstawicielstwo w Radzie możliwie jak największej liczbie sołectw. Dokonując podziału gminy na okręgi wyborcze Rada Gminy kierowała się również treścią Uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 czerwca 2002 roku w sprawie wytycznych i wyjaśnień dotyczących podziału gmin, powiatów i województw na okręgi wyborcze. Z treści wymienionej uchwały wynika, że przy podziale na okręgi należy również brać pod uwagę ustawę z dnia 22 maja 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta, która skreśla art. 91 i nowelizuje art. 92 w/w Ordynacji Wyborczej. Jednocześnie ustala ona zasadę, że liczba radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych następuje przez podzielenie liczby mieszkańców w okręgu przez jednolitą normę przedstawicielstwa w gminie z zastosowaniem zaokrągleń liczby mandatów w górę do całkowitej liczby mandatów, jeżeli ułamek liczby mandatów jest równy lub większy niż 1 mandatu i odrzuceniem ułamka mniejszego niż 1. W piśmie z dnia 21 maja 2002 roku, Państwowa Komisja

Wyborcza zaznacza wyraźnie, aby podział na okręgi wyborcze uwzględniał uwarunkowania przestrzenne i społeczne powiązania. W związku z powyższym Rada nie może zgodzić się ze stwierdzeniem Komisarza Wyborczego w Poznaniu, że „utworzenie okręgu wyborczego nr 3 i 4 w związku z okręgami wyborczymi 1,6 i 8 ze wskaźnikami norm przedstawicielskich odpowiednio 1,10 i 1,31 w związku z 0,75, 0,88 różniącymi się znacznie między sobą i odbiegającymi od pozostałych norm przedstawicielskich w gminie, co stanowi naruszenie art. 91 Ordynacji Wyborczej”

Podjmując uchwałę takiej a nie innej treści Rada brała pod uwagę art. 89 ust. 2 w/w ustawy, z treści którego wynika zasada, że „Okręgiem wyborczym jest sołectwo”. Jedynie w celu zachowania jednolitej normy przedstawicielstwa przepis ten dopuszcza możliwość łączenia sołectw. Rada Gminy z takiej możliwości skorzystała.

Zdziwienie więc budzi fakt kwestionowania przez Komisarza zastosowania w/w zasady przy dokonywaniu podziału gminy na okręgi wyborcze.

W związku z postanowieniami Komisarza Rada Gminy została zmuszona do kolejnego podejmowania uchwał w przedmiotowej sprawie. W dniu 24.07. przyjęto kolejny wariant podziału Gminy na okręgi, który przedkładamy wraz z przedmiotowym stanowiskiem.

Do wiadomości:

*Państwowa Komisja Wyborcza
Wojewoda Wielkopolski.*

W dniu 29 lipca 2002 roku do Komisarza Wyborczego w Poznaniu wpłynął protest podpisany przez 75 mieszkańców miejscowości Bytkowo i Sobota.

Oto treść protestu:

Sobota – Bytkowo, dnia 25 lipca 2002r.

Do Komisarza Wyborczego w Poznaniu

Protest mieszkańców Sołectwa Sobota – Bytkowo przeciwko Uchwale Nr XLV/501/2002 Rady Gminy Rokietnica z dnia 24 lipca 2002 roku, w sprawie podziału gminy Rokietnica na okręgi wyborcze, ich numerów, granic oraz ustalenia liczby radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych do Rady Gminy Rokietnica.

My niżej podpisani wyborcy - wymienionej uchwale oraz Radzie Gminy Rokietnica zarzucamy:

Naruszenie zasady równoprawnego traktowania wszystkich społeczności tworzących sołectwa w naszej Gminie – na niekorzyść mieszkańców naszego sołectwa – poprzez połączenia sołectw Sobota – Bytkowo oraz sołectwa Rostworowo – Żydowo w jeden okręg wyborczy Nr 1, bez żadnego uzasadnienia terytorialnego i społecznego.

Sołectwa nasze nie posiadają nawet bezpośredniego połączenia drogowego, gdyż rozdziela je las i pola uprawne. Połączenie drogą utwardzoną prowadzi poprzez całą gminę tj. poprzez wsie Rokietnicę i Krzyszkowo. Takie ukształtowanie terenowe uniemożliwiło również wytworzenie jakichkolwiek więzi społecznych pomiędzy naszymi wsiami i stanowi także skuteczną zaporę do prowadzenia kampanii wyborczej dla kandydatów w tak sztucznie utworzonym okręgu. Uwzględniając wyłącznie wyliczenia matematyczne Rada Gminy zlekceważyła naturalne dążenia społeczności naszego sołectwa do połączenia w jeden okręg wyborczy z Rokietnicą poprzez np. przychodnię lekarską, posterunek policji, szkoły: podstawową, gimnazjum i średnią, ośrodek kultury, komunikacje i wiele innych instytucji.

Żadnych tego typu więzi wyborcy z naszego sołectwa nie mają z oddalonym sołectwem Rostworowo – Żydowo.

Z tego względu wyrażamy zdecydowany protest przeciwko nieuzasadnionemu łączeniu nas w jeden okręg wyborczy.

Opracowała J.W-H

SPRAWOZDANIE z prac Zarządu Gminy Rokietnica

**w okresie od 11 czerwca
do 26 lipca 2002 roku**

W w/w okresie Zarząd Gminy odbył 6 protokołowanych posiedzeń.

Najistotniejsze zagadnienia:

- zapoznano się z wnioskiem o nadanie imienia Gimnazjum w Napachaniu. Zarząd zaakceptował pozytywnie przedstawioną propozycję dotyczącą nadania imienia.
- Przyjęto projekt uchwały dotyczący zmian w budżecie Gminy na 2002 rok.

- Omawiano sprawy dotyczące realizacji przez „ROKBUS” umowy zawartej z Urzędem Marszałkowskim w sprawie finansowania biletów ulgowych.
- Rozważano propozycję przystąpienia Gminy do Poznańskiej Lokalnej Organizacji Turystycznej. Zarząd postanowił, by przedstawiciel Gminy uczestniczył w zebraniu założycielskim w celu uzyskania dodatkowych szczegółowych informacji dotyczących struktur i ewentualnych korzyści wynikających z przystąpienia do tej Organizacji.
- Rozpatrywano wnioski właścicieli określonych działek dotyczące włączenia się w istniejącą sieć wodociągową i kanalizacyjną.
- Omawiano sprawę bieżącego pobierania opłat na targowisku w Rokietnicy. Podjęte zostaną konkretne dzia-

- łania zwiększające skuteczność pobierania dziennej opłaty targowej.
- Zapoznano się ze zgłoszoną propozycją zagospodarowania nieruchomości po byłym zakładzie karnym w Mrowinie. Zarząd postanowił wyłonić oferanta na zagospodarowanie tej nieruchomości poprzez przedstawienie ogłoszenia w prasie lokalnej.
- Rozpatrywano na bieżąco sprawy przejmowania na własność Gminy nowych dróg powstałych w wyniku podziału gruntów.
- Analizowano wnioski dotyczące podjęcia uchwał w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- Omawiano projekty uchwał związane z podziałem Gminy Rokietnica na okręgi wyborcze, z ich numerami i określeniem granic każdego z okręgów oraz ustalenia liczby radnych

wybiranych w poszczególnych okręgach wyborczych do Rady Gminy Rokietnica, a także z podziałem gminy na obwody do głosowania z ich numerami i określeniem granic każdego obwodu oraz wyznaczeniem siedzib obwodowych komisji wyborczych na terenie Gminy.

- Analizowano postanowienia Komisarza Wyborczego w Poznaniu z dnia 3 i 17 lipca wzywającymi Radę Gminy do podjęcia nowych uchwał w sprawie podziału na okręgi wyborcze.
- Występowano do przewodniczącego Rady Gminy o zwołanie sesji nadzwyczajnej w dniach 8 i 24 lipca 2002 roku w sprawie utworzenia okręgów i obwodów do głosowania.
- Rozpatrywano projekt uchwały w sprawie okręgów wyborczych w Powiecie Poznańskim.
- Postanowiono przygotować dokumenty dotyczące nieruchomości zabudowanej w Kobylnikach do przetargu.
- Pozytywnie zaopiniowano wniosek o uruchomienie w roku szkolnym 2002/2003 nauczania indywidualnego dla ucznia z Żydowa.
- Omówiono koncepcję miejscowego zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Spokojnej w Rokietnicy.
- Rozpatrywano wnioski właścicieli placówek handlowych dotyczących przedłużenia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.
- Nie skorzystano z prawa pierwokupu działki w Rokietnicy ze względu na wysoką cenę.
- Zaopiniowano pozytywnie projekt podziału gruntu gminnego w Starzynach.
- Zapoznano się z dokonaną wyceną nieruchomości w Rostworowie po byłej spółdzielni „PRIMA”
- Ponownie dokonano analizy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Cerekwicy przewidującego zabudowę rezydencjalną.
- Przyjęto projekty uchwał na Sesję Rady Gminy Rokietnica odbywającą się w dniu 21 czerwca 2002 roku.
- Rozpatrywano wnioski i uwagi zgłoszone do projektów uchwał przez członków poszczególnych Komisji w

czasie posiedzeń odbywających się przed sesją czerwcową.

- Postanowiono, by nowe komplety pojemników do selektywnej zbiórki odpadów komunalnych ustawić w uzgodnieniu z sołtysami w miejscowościach: Kiekrz, Rokietnica, Cerekwica, Rostworowo.
- Zapoznano się z planowanym przebiegiem drogi ekspresowej na terenie Gminy Rokietnica.
- zaakceptowano wstępny podział nieruchomości w Rostworowie po byłym PGR dla ROKBUS i PUK-u.

Zarząd Gminy podjął uchwały w sprawie:

- Ustalenia liczby rat, na które rozkładana jest zapłata ceny za sprzedawane przez Gminę lokale mieszkalne.
- Ustalenia ceny sprzedaży komunalnych lokali mieszkalnych.
- Opiniowanie koncepcji planu zagospodarowania przestrzennego w Rokietnicy w zakresie obejmującym działki nr ewidencyjne 186/5 i 185/6.
- W sprawie odpłatnego nabycia nieruchomości gruntowej zabudowanej we wsi Mrowino.
- Ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży.
- Zmiany w budżecie gminy na rok 2002.
- Powołania Komisji przetargowej do zadania pod nazwą „Rozbudowa Gimnazjum w Napachaniu – kontynuacja zadania”.
- Powołania komisji przetargowej do zadania pod nazwą „Remont i modernizacja sali gimnastycznej w szkole podstawowej w Rokietnicy”.
- Ogłoszenia wykazu nieruchomości zabudowanej przeznaczonej do sprzedaży.
- Przeznaczenia do przekazania w użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej we wsi Mrowino.
- Nabycia nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości Kiekrz.
- Zmiany gruntów w miejscowości Kiekrz.
- Zmian w budżecie.

*Kazimierz Łukasik
Przewodniczący Zarządu Gminy*

SAPARD dla rolników

SAPARD to program finansowany ze środków krajowych i Unii Europejskiej, który wspiera rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich w Polsce. Część pomocy finansowej przeznaczona jest na modernizację gospodarstw specjalizujących się w produkcji mleka i zwierząt rzeźnych oraz na przedsięwzięcia służące zwiększeniu różnorodności produkcji gospodarstw rolnych.

Kto może ubiegać się o pomoc z Programu SAPARD?

Osoba, która jest rolnikiem, tzn.:

prowadzi na własny rachunek działalność rolniczą jako posiadacz (samoistny czyli właściciel, albo zależny-dzierżawca) gospodarstwa rolnego, położonego w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe, tzn.:

- wykształcenie rolnicze na poziomie wyższym lub średnim,
lub
- wykształcenie rolnicze na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej i co najmniej 3-letni staż w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa,
lub
- wykształcenie nierolnicze na poziomie średnim lub wyższym i co najmniej 5-letnie doświadczenie w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa,
lub
- wykształcenie podstawowe lub zasadnicze zawodowe o kierunku innym niż rolniczy i co najmniej 10-letni staż w samodzielnym prowadzeniu gospodarstwa.

Ma mniej niż 50 lat (w dniu składania wniosku o pomoc finansową).

Ma uregulowane płatności z tytułu podatków oraz składek na ubezpieczenie społeczne rolników (KRUS).

Jest w stanie zgromadzić środki na całkowite sfinansowanie planowanego przedsięwzięcia w swoim gospodarstwie.

Mogą to być:

- środki własne złożone w banku-potwierdzone wyciągiem bankowym,
- kredyt komercyjny w banku-potwierdzony przez bank w formie promesy bankowej,
- środki z obydwu wymienionych wyżej źródeł-potwierdzone wyciągiem bankowym i promesą.

Przedsięwzięcia wspierane przez Program SAPARD:

- Restrukturyzacja produkcji mleka
- Modernizacja gospodarstw specjalizujących się w produkcji zwierząt rzeźnych
- Zwiększenie różnorodności produkcji gospodarstw rolnych.

Pomoc jest realizowana w formie zwrotu części poniesionych przez rolnika kosztów kwalifikowanych, do wysokości określonej w umowie. Rozliczenie kosztów nastąpi po zrealizowaniu całości przedsięwzięcia, na podstawie dowodów poniesionych kosztów (rachunki, faktury). Zwrot zostanie dokonany w formie przelewu na wydzielony rachunek bankowy rolnika.

Pomoc finansowa może być udzielona na przedsięwzięcie rozpoczęte po podpisaniu przez rolnika umowy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Formularze wniosku o pomoc finansową oraz formularze planu przedsięwzięcia (biznes planu) są dostępne we wszystkich oddziałach regionalnych Agencji.

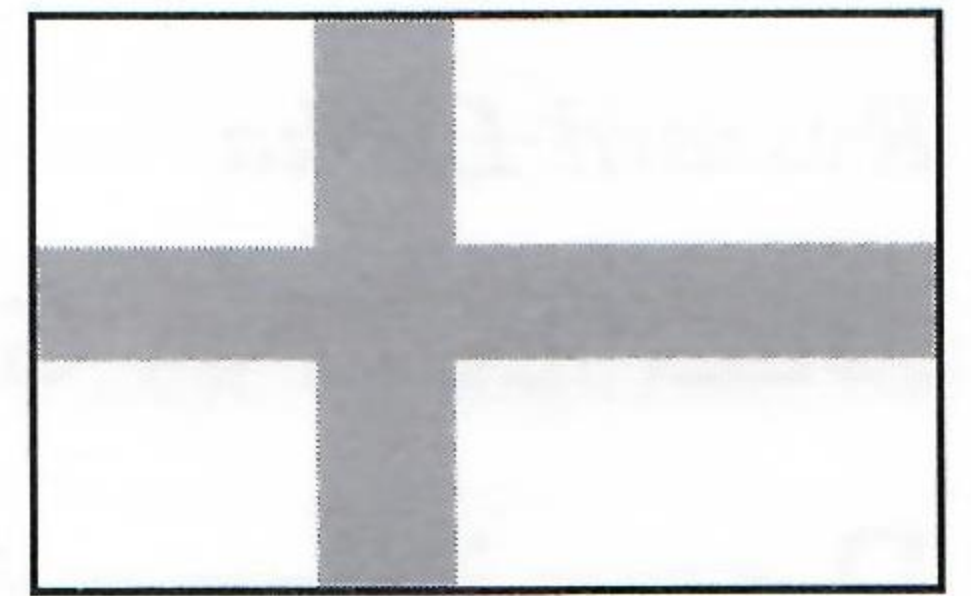
Wypełniony wniosek wraz z kompletem załączników należy składać osobiście, listem poleconym lub pocztą kurierską w oddziale regionalnym Agencji, właściwym terytorialnie dla miejsca realizacji przedsięwzięcia.

Blizsze informacje można uzyskać :
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Wielkopolski Oddział Regionalny
ul. S. Mielżyńskiego 27/29
61-725 Poznań
tel. 858-80-50

oraz
Urząd Gminy w Rokietnicy
– pokój nr 6

*Ewa Lota
inspektor*

Informacja o wizycie w Finlandii

W dniach 27 – 30 czerwca 2002 roku na zaproszenie władz miasta Viitasaari oraz przedsiębiorstwa usługowego Wiitaseudun Yrityspalvelu Oy delegacja naszej gminy w składzie: Józef Gawron – przewodniczący Rady Gminy, Kazimierz Łukasik – wójt i Janusz Filipiak – prezes PUK oraz przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego – Tadeusz Kołodziej złożyła wizytę w Środkowej Finlandii. Zostaliśmy mile i serdecznie przyjęci. W programie wizyty znalazły się przede wszystkim zagadnienia dotyczące ochrony środowiska. Mieliśmy okazję zapoznać się z fińskim systemem gospodarki odpadami. Zaprezentowano nam rozbudowany system zbiórki odpadów stałych włącznie z urządzeniami do ich zagospodarowania. Poznaliśmy funkcjonującą gospodarkę ściekową w miejskich i wiejskich obszarach Viitasaari. Zwiedziliśmy przydomową i gminną oczyszczalnię ścieków w Viitasaari.

Nawiązaliśmy kontakt z władzami miasta Viitasaari, które skierowały do Gminy Rokietnica list intencyjny w celu nawiązania bezpośredniej stałej współpracy. List intencyjny przedstawiony zostanie Radzie Gminy na najbliższej roboczej sesji do rozpatrzenia.

Natomiast nasze Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych podpisało w dniu 29 czerwca 2002 roku umowę o współpracy z Przedsiębiorstwem Yrityspalvelu Oy Viitasaari. Współpraca ta dotyczyć będzie głównie ochrony środowiska i budownictwa oraz innych dziedzin.

Była to bardzo udana wizyta. Chcę podkreślić, że koszty związane z tą wizytą pokryła strona fińska.

Kazimierz Łukasik

Umowa o współpracy

Przedsiębiorstwo Yrityspalvelu Oy w Viitasaari i Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych sp. z o.o. w Rokietnicy zawiązują w dniu dzisiejszym umowę o rozwinięciu współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami znajdującymi się w tych gminach. Współpraca ta dotyczyć będzie:

- ochrony środowiska
- budownictwa
- i innych dziedzin

Realizacja tej współpracy przybierze formy wzajemnych wizyt pomiędzy przedsiębiorstwami i organizacją wolnych warsztatów.

Viitasaari, 29.06.2002

*/-/ Asko Liimatainen
Przewodniczący Zarządu
Wiitaseudun Yrityspalvelu Oy*

*/-/ Mr Janusz Filipiak
Dyrektor
Przedsiębiorstwa
Usług Komunalnych*

*/-/ Paavo Tikkanen
Dyrektor
Wiitaseudun Yrityspalvelu Oy*

Bezpieczeństwo osobiste mieszkańców

W ostatnich latach bardzo dużo mówi się w środowiskach masowego przekazu o zagrożeniach związanych z naszym osobistym bezpieczeństwem. Te zjawiska przybierają na sile, lecz bardzo często zdarza się, że sami chociaż nieświadomie, prowokujemy zdarzenia, które stanowią dla nas zagrożenie. Chciałbym zatem dzisiaj zwrócić uwagę na parę spraw, których stosowanie może ustrzec nas przed ewentualnym niebezpieczeństwem lub też znacznie oddalić jego groźbę. Do najczęściej spotykanych przestępstw dotyczących nas osobiście należą kradzieże, pobicia oraz napady rabunkowe. Co zatem należy zrobić, jak należy się zachować, aby zminimalizować zagrożenie tymi niebezpieczeństwami?

1. Gdy znajdujemy się w zatłoczonych miejscach np. środkach komunikacji miejskiej, należy być bardzo ostrożnym i czujnym, zwłaszcza gdy wokół naszej osoby wytworzony został tzw. "sztuczny tłok".
2. Wybierając się na zakupy należy zabrać najlepiej tyle gotówki, ile zamierzamy wydać. Właściwym wydaje się też być jej rozmieszczenie w kilku różnych miejscach.
3. Nie należy wkładać portfela do tylnej kieszeni spodni, może on bowiem stanowić bardzo łatwy łup dla kieszonkowców.
4. Po otrzymaniu reszty należy jak najszybciej schować otrzymane pieniądze.
5. Korzystając z kart kredytowych dobrze jest nauczyć się numeru PIN na pamięć i nie zapisywać go na żadnych kartkach.
6. Nie należy bez powodu nosić przy sobie drogocennych przedmiotów.
7. W godzinach wieczornych dobrze jest unikać przebywania w okolicach pustych i nieoświetlonych placów, parków, czy też w słabo oświetlonych przejściach podziemnych.
8. W przypadku gdy zostaniemy napadnięci, należy w miarę możliwości głośno krzyżeć. Krzyk bardzo często odstrasza napastnika.
9. O każdym przypadku kradzieży lub napadu należy natychmiast powiadomić policję, dostarczając jak najwięcej szczegółów zaistniałego wydarzenia.

Zastosowanie tych kilku zasad może znacznie utrudnić działanie ewentualnemu przestępcy, a nam samym dać poczucie zwiększonego bezpieczeństwa. Musimy jednak wciąż pamiętać, że nasze bezpieczeństwo zależne jest w dużej mierze od nas samych.

Szanowni Państwo

W 2002 roku redakcja „Rokickich Wiadomości” zamierza wydać „Informator Telefoniczny Gminy Rokietnica”.

Umieszczenie Państwa danych w informatorze będzie bezpłatne, prosimy jedynie o wypełnienie zamieszczonego poniżej kwestionariusza, podpisanie oraz dostarczenie do Urzędu Gminy w Rokietnicy.

Wypełniony kwestionariusz odbierze od Państwa Pani Agnieszka Jankowiak.

Firmom proponujemy zamieszczenie informacji, reklam i ogłoszeń na bardzo korzystnych warunkach finansowych.

Redakcja

Miejscowość Numer telefonu

Imię (imiona)

Nazwisko

Ulica Nr domu Nr

Wyrażam zgodę na publikowanie i przetwarzanie moich danych osobowych zawartych w kwestionariuszu przez redakcję „Rokickich Wiadomości” w celu wydania „Informatora Telefonicznego Gminy Rokietnica” (ustawa z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych Dz. U. Nr 133 poz. 883).

data i podpis:

Kanalizacji c.d.

W Rokietnicy z kanalizacji sanitarnej korzystają już mieszkańcy ulic Obornickiej i Spokojnej. Obecnie trwa budowa sieci kanalizacyjnej wraz z przyłączami na ulicach: Gołęcińskiej, Rolnej, Szamotulskiej i Działkowej.

Planuje się wykonanie około 7500 metrów sieci kanalizacyjnej i około 200 przyłączy do posesji. Prowadzenie inwestycji takiej jak kanalizacja pociąga za sobą pewne utrudnienia i niedogodności w ruchu drogowym, utrudnione dojazdy do posesji czy pewne problemy z parkowaniem pojazdów, kurz i hałas.

Trzeba zauważyć jednak, że miejsca, gdzie prowadzone są prace oznakowano prawidłowo, a wszelkie ubytki w drogach są niemal błyskawicznie uzupełniane.

Jadwiga Waligóra-Halke

Ogłoszenie

Zarząd Gminy Rokietnica informuje, że posiada do sprzedaży w drodze negocjacji nieruchomości

1. położone we wsi Bytkowo o powierzchni 9,00 ha z możliwością podziału na mniejsze arealy według potrzeb inwestora.

Na przedmiotowym gruncie przeznaczonym pod aktywizację gospodarczą można budować zakłady przemysłowe, magazyny, składy, warsztaty rzemieślnicze usługowe, handlowe i produkcyjne.

Pełne uzbrojenie w drodze.

2. położone we wsi Mrowino – 2 działki budowlane o powierzchni całkowitej 900 m², każda przeznaczona pod budownictwo mieszkaniowe.
3. położone we wsi Kobylniki – 2 działki budowlane o powierzchni całkowitej 1250 m², każda przeznaczona pod zabudowę zagrodową.
4. w przygotowaniu do sprzedaży w drodze przetargu są 3 działki budowlane o powierzchni ponad 1000 m², każda, przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową.

**Kontakt: Urząd Gminy Rokietnica
ul. Gołęcińska 1
tel. 8-145-251 wew 25
Pani Janina Budynek**

W czasie wolnym dzieci się nudzą

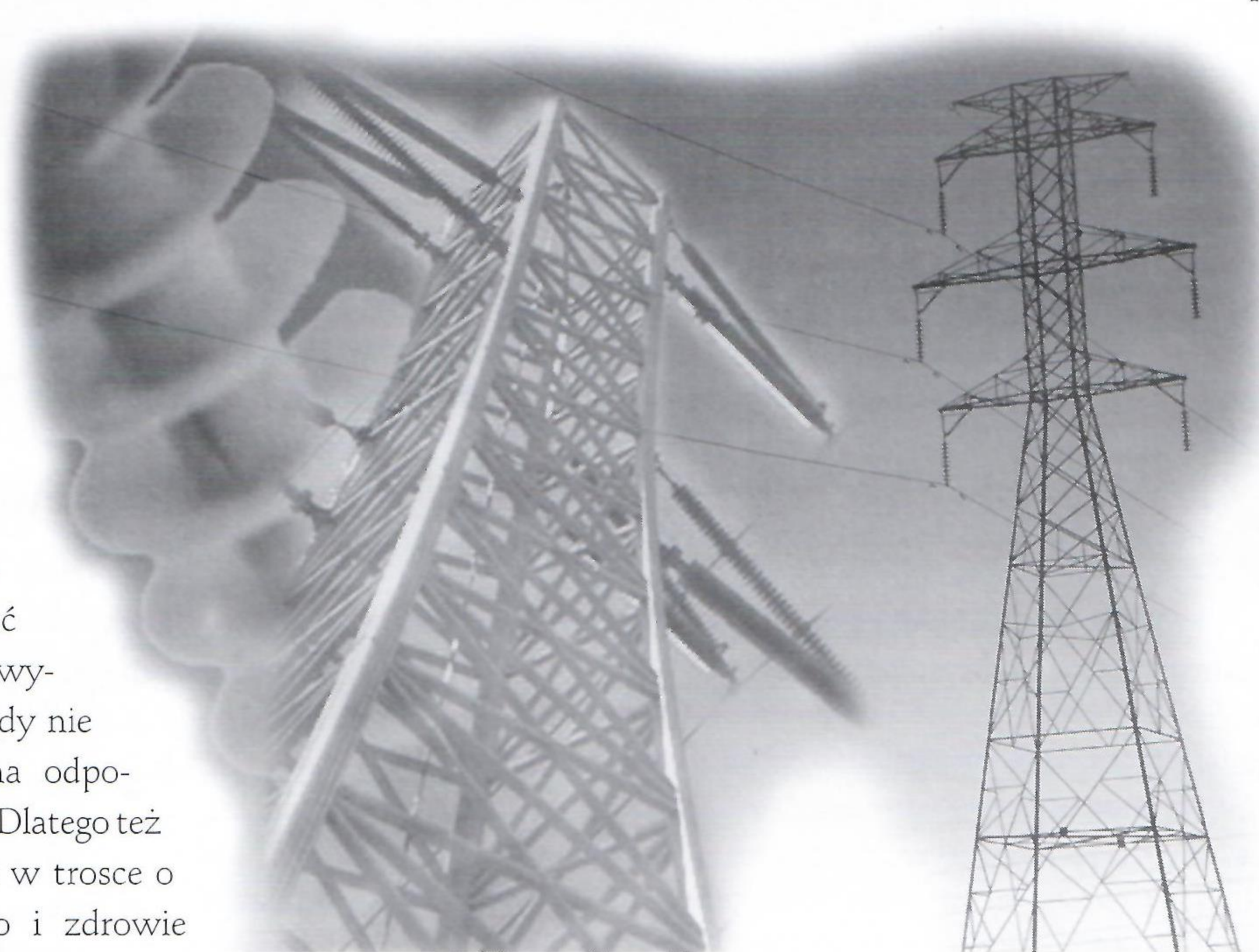
Nie zawsze potrafimy zorganizować naszym dzieciom właściwe wykorzystanie czasu wolnego. Często bywa tak, że pozostawione samym sobie dzieci, szukają wypełnienia wolnych chwil przy zabawach i w miejscach zagrażających ich zdrowiu, a nawet życiu. Pomysłowość naszych dzieci w doborze miejsca zabawy, nieostrożność oraz nieświadomość im możliwych zagrożeń prowadzi bardzo często do tragedii. Urządzenia energetyczne istniejące na naszych osiedlach, chociaż są dobrze zabezpieczone i nie stanowią zagrożenia porażenia prądem elektrycznym, mogą stać się przyczyną wielu wypadków w chwili gdy nie zostanie zachowana odpowiednia ostrożność. Dlatego też należy nasze dzieci w trosce o ich bezpieczeństwo i zdrowie uwrażliwić na niebezpieczeństwa wpływające z zabaw w obrębie urządzeń energetycznych. Ważnym zatem wydaje się być udzielanie dzieciom kilku rad, zanim udadzą się na plac zabaw lub podwórko, aby bawić się ze swoimi rówieśnikami.

1. Nie należy dotykać nigdy żadnych urządzeń energetycznych.

Wokół nas znajduje się dużo urządzeń energetycznych rozpraszających prąd. Na wszystkich tych urządzeniach znajdują się specjalne oznaczenia, które ostrzegają, że zbliżenie się do nich grozi niebezpieczeństwem, a nawet śmiercią. Nie można tego lekceważyć, a tym bardziej próbować forsować specjalne zabezpieczenia.

2. Nie należy bawić się w pobliżu linii energetycznych.

Nasze dzieci bardzo lubią bawić się latawcami. To świetna zabawa, ale gdy będzie miała ona miejsce w pobliżu linii energetycznej może skończyć się tragicznie. Bezpiecznie jest zatem, gdy zabawa ta ma miejsce na terenie gdzie tego typu linii nie ma. Gdyby jednak zdarzyło się, że latawiec zbliży się do przewodów elektrycznych, trzeba natychmiast puścić sznur, bo przez niego może popłynąć prąd, który może porazić. Iskra elektryczna może porazić człowieka już z

kilku metrów. Taka zabawa kończy się często groźnym wypadkiem.

3. W żadnym wypadku nie należy wchodzić na słupy energetyczne.

Współzawodnictwo: "Kto wejdzie wyżej" bardzo często ma miejsce w pobliżu słupów energetycznych. Wejście na taki słup kończy się porażeniem, a w dodatku upadkiem z wysokości. W żadnym wypadku nie należy wspinać się na słup.

4. Nie należy bawić się w pobliżu stacji energetycznych i stacji transformatorowych.

Stojący na uboczu budynki bardzo często przykuwa uwagę naszych dzieci. To może być stacja transformatorowa, w której znajdują się urządzenia ener-

tyczne. Zabawa znajdującymi się tam urządzeniami może być bardzo niebezpieczna i skończyć się tragicznie. Nie należy dotykać ani manipulować przy ogólnodostępnych urządzeniach elektroenergetycznych, takich jak szafka kablowa, złącze kablowe itp.

5. Nie należy dotykać przewodów elektrycznych.

Podczas silnego wiatru, albo burzy linia energetyczna może ulec zerwaniu. Przebywanie w pobliżu takiego miejsca może być bardzo niebezpieczne. Nigdy

nie należy zbliżać się do takich miejsc, prąd bowiem poraża już w odległości kilku metrów od zwisającego lub leżącego przewodu. Jeśli ktoś został porażony i nadal na niego działa prąd, nie należy takiej osoby dotykać. Trzeba o wypadku natychmiast powiadomić pogotowie ratunkowe i pogotowie energetyczne oraz wezwać na pomoc osoby dorosłe, które powinny odciągnąć przewody elektryczne przedmiotem, który nie przewodzi prądu np. suchą gałęzią lub deską.

6. Nie należy niszczyć urządzeń energetycznych.

Urządzenia energetyczne takie jak np. lampy oświetleniowe mają nam służyć. Dlatego nie warto niszczyć tego co ułatwia nam życie, to nie tylko głupie i złe, ale bardzo niebezpieczne.

Udzielając tych kilku przestróg naszym dzieciom, musimy jednocześnie pamiętać, że największym naszym wrogiem jesteśmy my sami, nasza bezmyślność, zabawy w miejscach niedozwolonych oraz kompletny brak wyobraźni. Ważnym wydaje się być fakt, aby czas wolny naszych dzieci wypełniony był mądrymi i pożytecznymi zabawami.

WRÓCI DO NAPACHANIA JAKO PATRON GIMNAZJUM...

Gimnazjum z Oddziałami Integracyjnymi w Napachaniu na początku roku szkolnego 2002/2003 otrzyma imię Antoniego z Napachania, dziekana wydziału filozoficznego w roku 1532 i 1538 oraz rektora Akademii Krakowskiej w latach 1552 do 1554.

Imię i miejscowość, z której pochodziła dana osoba, była powszechnie stosowaną do XVI wieku formą zamiast nazwiska. Miała na celu rozstrzygnąć miejscowość, z której wybitna postać pochodziła. Tak więc był Antoni z Napachania, Benedykt z Koźmina, Mateusz z Kościana, Jan z Torczyna czy wszystkim znany Jan z Czarnolasu. Nazwisk zaczęto używać w czasie nieco późniejszym lub wtedy, gdy z tej samej miejscowości pojawia się inna znacząca osoba o tym samym imieniu.

Wiek XVI to epoka Odrodzenia, ZŁOTEGO WIEKU nawiązującego do Antyku, do dorobku Starożytności. To czas wielkich odkryć geograficznych i naukowych (K. Kolumb, J. Gutenberg, M. Kopernik). W Polsce zaczyna rozwijać się kultura, nauka i szkolnictwo, a urzędową, wszechobecną łacinę zaczyna wypierać język polski.

Choć Mikołaj Rej nie pisze jeszcze piękną polszczyzną, lecz gwarą, to jednak dumnie oznajmia: „A niechaj narodowie wżdy postronni znają iż Polacy nie gęsi, iż swój język mają!”. Jan z Czarnolasu człowiek wykształcony, absolwent Akademii Krakowskiej pisze już literackim językiem polskim i nie bez powodu nazywa się go do dzisiaj ojcem literatury polskiej.

Trendy humanistyczne, chęć kształcenia, zdobywania wiedzy docierają wszędzie. W podpoznańskiej wsi Napachanie Antoni (ur.1494 – zm.

1561), syn miejscowego sołtysa wybiera się w 1511 roku do Krakowa, by tam pobierać nauki w Akademii Krakowskiej.

„Sapere aude” co znaczy „odważ się być mądrym”. Być może to humanistyczne hasło autorstwa Horacego, jednego z największych rzymskich liryków, syna wyzwolenca, towarzyszyło chłopskiemu dziecku, Antoniemu z Napachania, że dotarł on aż na szczyty. Po studiach na Akademii Krakowskiej (1511 – 1519) uzyskał święcenia kapłańskie i był między innymi rektorem Szkoły Katedralnej w Krakowie, kapłanem króla Zygmunta Augusta, później profesorem Akademii Krakowskiej, gdzie trzykrotnie piastował godność jej rektora. Zasłużył się jako zwolennik humanizmu i znawca greczyzny (języka greckiego, literatury i kultury dawnej Grecji) zreformował program nauczania w duchu Odrodzenia. W dobie reformacji napisał jedno z pierwszych dzieł w języku polskim w obronie katolicyzmu pt.: „Enchiridion...”. Szerzył kult Erazma z Rotterdamu i był nauczycie-

lem młodego Stanisława Orzechowskiego.

To piękny przykład dla naszej gimnazjalnej młodzieży, przed którą życie stoi otworem, lecz trzeba **przebyć drogę**. Dla wielu wiejskich dzieci to droga długa i niełatwa. Jednak można ją pokonać. Dał temu przykład nasz krajan w czasach trudnych i nieporównywalnych z dzisiejszymi.

„Sapere aude” to także nasze zawołanie. W komercyjnym świecie blichtru i fleszy trzeba również być odważnym i mądrym. Odważnym, by być wiernym samemu sobie i kierować się własnymi zasadami, podejmować ciągle nowe wyzwania. Mądrym, by nie dać się zwieść temu, co powierzchowne i nietrwałe.

Chlubimy się tym, że w dziedzictwie kulturowym naszego regionu mamy sławnego rodaka, który zaistniał już u początków rozwoju kultury, literatury i edukacji w Polsce. Wskazywał drogę następnym pokoleniom, a teraz będzie patronem naszego gimnazjum. Myślę, że znajdzie tu godnych sobie następców.

Naszym Sponsorom

- Bankowi Spółdzielczemu w ROKIETNICY,
- Firmie S.E. STYLMASTER Patryk I Sebastian Szatan w Napachaniu,
- Panu Mieczysławowi Czerniejewskiemu Sołtysowi wsi Napachanie,
- Sklepowi Meblowemu „Edikar” p. Karola Nawrota w Mrowinie,
- Restauracji „Pod Gruszą” p. Józefa Gawrona w Rokietnicy,
- Zakładowi Usług Komunalnych „ROKBUS” w Rokietnicy

serdecznie dziękujemy.

Dzięki Waszemu wsparciu finansowemu i rzeczowemu uczniowie Gimnazjum z Oddziałami Integracyjnymi w Napachaniu radośnie przeżyli Dzień Dziecka organizacyjnie połączony z Dniem Sportu, a otrzymane nagrody posłużą im w dalszym rozwoju fizycznym i kulturalnym

*Dyrekcja, nauczyciele
i uczniowie Gimnazjum
w Napachaniu*

III Jarmark Rokietnicki

Podziękowanie dla przyjaciół Szkoły Podstawowej w Rokietnicy

Już po raz trzeci w Szkole Podstawowej w Rokietnicy odbył się Jarmark Rokietnicki, który co roku sprawia naszym dzieciom wiele radości. Hojność i zaangażowanie wielu osób pozwoliło na zorganizowanie świetnej imprezy. Uznanie należy się tym, dzięki którym wszyscy uczestnicy jarmarku mieli niezapomnianą zabawę.

Chciałabym podziękować wszystkim nauczycielom za przygotowanie projektu „Wielkopolska moja mała ojczyzna”, organizację ciekawych konkursów i wesołych zabaw, a także za sponsorowanie imprezy Pani: J.Pankowskiej, K.Chlebowskiej, U.Leśniewskiej, M.Minturze, R.Korcie, I.Wyrwie, M.Dubas, D.Zalewskiej, dyrekcji i administracji szkoły.

Szczególne podziękowania należą się naszym przyjaciołom-sponsorom szkoły. Jak co roku było ich wielu:

- Wójt Gminy Rokietnica - Pan K.Łukasik
- Rada Rodziców
- Pan J.Filipiak
- Pan J.Gawron
- Firma „ROKBUS” - Rokietnica
- Rejonowy Urząd Pocztowy Poznań
- Firma „VARIA” - Rokietnica
- Pani B. Sendyka
- Firma „FORTE SVEDEN“ - Rogierówko
- Bank Spółdzielczy - Rokietnica
- Pan W.Bajerlein
- Sklep „Natalia” - Rokietnica
- Toto Lotek - Rokietnica
- Kiosk Ruchu - Rokietnica
- Pani M.Waligora
- Sklep „Bartek” - p.M.Wojewoda - Rokietnica
- Hurtownia Zabawek- Szamotuły
- Sklep spożywczy - Pani Fudala
- Pani M. Krolek
- Hurtownia Wędlin „FEDRUS” - Poznań
- Sklep „Anatol”
- Koło Łowieckie - Pan J. Gołaski

- Pan J. Florkiewicz
- Mechanika Pojazdowa - Pan Stawicki
- Firma „SUNEX”
- Mc Donald’s
- „HANSA POLSKA” - Baranowo
- „Netia”
- „Coca Cola” - Poznań
- „ENERGIZER POLSKA” - Poznań
- Firma „TITAN-EKO”
- Firma „DEMPAL”
- Sklep wielobranżowy - p.T.Rzepka
- Rada Sołecka

- Wytwórnia Materiałów Budowlanych - J.Mucha
- Sklep spożywczy p. G.Maćkowiak - J.Matuszak
- Sklep spożywczy „DREWNIAK” - p. M.Szymańska
- Księgarnia „Literka”
- Apteka - p.Derezińska
- Hurtownia Jabłek - pp.Nowakowie
- Firma RUMCYK - pp.Gorajowie
- ORLEN PETRO ZACHÓD - Poznań
- Hurtownia rowerów - p.J.Michta
- Sklep wielobranżowy - p.W.Gadecki
- LAMPY - p. M.Protasewicz
- Wielkopolskie Centrum Sprzedaży „PETRO-OIL” - Suchy Las
- Piekarnia - Rokietnica
- Wytwórnia Wędlin - pp. Drożdżyńscy - Kiekrz
- Pan P. Batura
- Pani J. Nadolna

Projekt IVb – Odpoczywamy w Ogrodzie Botanicznym

Projekt Vc – Wielkopolski Park Narodowy

Za pomoc dziękuję także rodzicom:

Paniom: B.Krzyżaniak, G.Wańczyk, A.Beyker, A.Bajon, K.Matysiak, F.Madajczak, A.Malajka, M.Protasewicz, M.Spławskiej, A.Grzeszkowiak, M.Nosał, A.Warkockiej, B.Słowy, E.Barnaś, A.Bartnik, M.Kurzak, W.Borkowskiej, A.Wojtasz, M.Kowzan, D.Gregorczuk, E.Piszorze, G.Demków, I.Speinie, H.Siwczak, M.Fiksie, B.Dukat, A.Kaszyńskiej, A.Kaniewskiej, B.Rajc, M.Nowakowskiej, H.Oleszuk, J.Dańczak, B.Bukiewicz, B.Kłanieckiej, L.Napieralskiej, A.Śmidodzie, B.Stróżniak, I.Judek

Panom: D.Skrzypczakowi, M.Kaniewskiemu, J.Czebreszukowi, M.Styczkowi, M.Stróżniakowi

Gorące podziękowania należą się:

— Panu Mieczysławowi Czerniejewskiemu i Ochotniczej Straży Pożarnej z Napachania za ciekawe pokazy strażackie,

Pokazy najmłodszych sportowców – karatecy z UKS Błyskawica

— Panu T. Marszewskiemu za lekcje rzeźby,
— Panu J. Gołaskiemu za zawody strzeleckie,
— Panu Chojnackiemu za przejazdy bryczką,
— Panu Prezesowi Polskiego Związku Karate Robertowi Sworkowi, Panu K.Bobrowskiemu i Pawłowi Sworkowi za zawodowe pokazy karate, a

także młodym karatekom, naszym uczniom z UKS „Błyskawica”.
— Panu J.Konarczykowi za sfilmowanie całej imprezy.

Dziękuję dzieciom za bardzo ciekawe projekty dotyczące naszego wielkopolskiego regionu.

Ewa Kłosińska

Zielona Szkoła

W dniu 03.06.2002 roku uczniowie Szkoły Filmowej z Żydowa wybrali się na zieloną szkołę do Sierakowa Wielkopolskiego. Sieraków to centrum Sierakowskiego Parku Krajobrazowego: pagórkowaty teren, liczne jeziora, ciekawe historyczne miejsca i czyste powietrze.

I właśnie z tych powodów skierowaliśmy tam „swoje kroki”.

Pierwszym punktem naszej wycieczki było zwiedzanie huty szkła, która jest producentem nowoczesnych, ekologicznych opakowań szklanych.

Następnie odwiedziliśmy leśniczówkę, w której przyjął nas Janusz Jaskóła. Pan leśniczy pokazał nam swoje trofea, a potem zaprosił nas na spacer po Puszczy Nadnoteckiej. Po tak wyczerpującej wędrówce skierowaliśmy swe kroki nad Jezioro Jaroszewskie, gdzie odpoczywaliśmy i bawiliśmy się na plaży. Kolejnym punktem naszej wyprawy było zwiedzanie kościoła parafialnego – perły Sierakowa i Zamku Opalińskich.

Na koniec zwiedziliśmy stado ogierów, powozownię, gdzie podziwialiśmy powozy z przełomu XIX i XX w. Uwieńczeniem naszej wyprawy była przejażdżka bryczką po Sierakowie.

Zmęczeni, ale pełni wrażeń wróciliśmy do Żydowa. Zachęcamy wszystkich do odwiedzenia Sierakowa!

*Nauczyciele Szkoły Filialnej
w Żydowie*

Losy...

“Dobrych ludzi nikt nie zapomina”

Safona

Nazwy miejscowości, ulic, osiedli były są i będą. Codziennie przechodzimy “naszymi” ulicami do pracy, na zakupy, spacer... Mijamy je bez zastanowienia, bo przecież od dawna wiemy, że na ulicy Gołęcińskiej znajduje się Urząd Gminy, Piekarnia. Ulica Pocztowa kojarzy nam się z Urzędem Pocztowym, czy też Biblioteką, a Szkolna to tam, gdzie Kościół Parafialny oraz Szkoły, Ośrodek Kultury, Przedszkole. Długo można byłoby tak jeszcze wymieniać kojarząc nazwy ulic z przypisanymi do nich instytucjami lub też innymi przyczynami, które spowodowały taką właśnie nazwę, a nie inną. Ale jest również w naszej małej Ojczyźnie ulica **Koszycy** łącząca Rokietnicę z Krzyszkowem oraz Osiedle **Koszycy**. Pytając o ulicę czy też nazwę Osiedla niewiele możemy się dowiedzieć, a myślę, że warto

byłoby, ponieważ jest to jedyna ulica w naszej Gminie, która otrzymała nazwę od nazwiska człowieka, który został w ten sposób uhonorowany przez ludność Rokietnicy i Krzyszkowa za swoje zasługi. Dziś, prawie 57 lat po zakończeniu II wojny światowej, zatracają się wspomnienia o tym, co złe ale i tym samym nie pamiętamy o tych, którym zawdzięczamy tak wiele.

W kwietniu br. miałam zaszczyt odwiedzić i wysłuchać wspomnień P. Zygmunta Koszycy - obecnie zamieszkałego w Luboniu, który pomimo, że w naszej Gminie nie mieszka od czasów II wojny światowej, żywo interesuje się nią, zbiera wycinki prasowe z gazet, a także odwiedza naszą gminę.

Pan Zygmunt jest synem **Edwarda Koszycy** - człowieka, którego ludność Rokietnicy i Krzyszkowa uhonorowała nazywając ulicę jego nazwiskiem którą codziennie przemierzał rowerem lub pieszo spiesząc się do swoich ukochanych uczniów.

Goszcząc u Pana Zygmunta Koszycy nie mogłam oprzeć się pokusie i poprosiłam go o spisanie wspomnień dotyczących tego niezwykłego człowieka, jakim był jego ojciec. Myślę, że warto wiedzieć więcej niż wiemy, pamiętać o tych, których już nie ma, bo przecież “dobrych ludzi nikt nie zapomina”. Dlatego też zapraszam do przeczytania wspomnienia o Edwardzie Koszycy.

Wieczorek Teresa

Wspomnienie o Edwardzie KOSZYCY

Kierowniku Publicznej Szkoły Powszechnej W Krzyszkowie - Rokietnicy

Edward Koszyca urodził się 3 listopada 1883 roku w Łowczówku, w woj. Tarnowskim. Ojcem Edwarda był Jakub, matką Aniela z domu Łysak.

Praprzodek Kasper Koszyca pochodził spod Cie-

szyna i służył jako oficer w korpusie arcyksięcia Schwarzeberga, w 1812 roku wziął udział w pochodzie wojsk napoleońskich na Moskwę. Miał on syna Franciszka który ożenił się z Rozalią Wierciak,

mieli syna Jakuba który imię otrzymał po przywódcy powstania ludowego Jakubie Szeli z którym Franciszek się przyjaźnił i walczył. Jakub ożenił się z Anielą, której matka wy-

wodziła się z rodziny Ossolińskich herbu Topór.

Po ukończeniu w 1897 roku miejscowej szkoły ludowej, w latach 1897-1901 uczęszczał do czteroklasowej Męskiej Szkoły Wydziałowej w Tarnowie.

Również w Tarnowie był uczniem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w którym w dniu 7 czerwca 1906 roku otrzymał świadectwo dojrzałości i prawo nauczania w Publicznych Szkołach Ludowych.

Pierwszą posadę w charakterze tymczasowego nauczyciela objął w dniu 1 września 1906 roku w Szkole Ludowej w Ostruszy, w której pracował przez trzy lata do 1909 roku.

Patent na nauczyciela Szkół Ludowych Pospolitych uzyskał w Krakowie w dniu 26 stycznia 1909 roku.

W okresie od 1 września 1909 roku do 31 sierpnia 1912 roku pełnił obowiązki nauczyciela w Szkole Ludowej w Pławnej, następnie do 30 października 1919 roku w Mystkowie.

W roku 1912 zawarł związek małżeński z Marią Penar (na zdjęciu).

W międzyczasie, w dniu 1 maja 1913 roku został mianowany przez Cesarsko-Królewską Radę Szkolną Krajową stałym nauczycielem szkół ludowych.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, z braku polskich nauczycieli na terenach byłego zaboru pruskiego, na własną prośbę przeprowadził się do Wielkopolski, gdzie w dniu 1 listopada 1919 roku objął posadę nauczyciela

w Szkole Powszechnej w Wiórku koło Poznania. Od października 1920 roku do listopada 1931 roku był nauczycielem i kierownikiem dwuklasowej Szkoły Powszechnej w Sptawiu w byłym powiecie poznańskim, obecnie Poznań-Sptawie.

Warunki rodzinne zmusiły Edwarda Koszycę do zmiany miejsca pracy. W listopadzie 1931 roku objął kierownictwo trzyklasowej

ca. W Krzyszkowie i Rokietnicy zorganizował wojсковą organizację „Strzelec”. Brał udział we wszystkich uroczystościach państwowych, organizował z młodzieżą szkolną i pozaszkolną okolicznościowe akademie wiejskie i gminne. Urządzał amatorskie przedstawienia teatralne w sali pana Morawskiego w Rokietnicy. Upowszechniał kulturę fizyczną, był współorganizatorem

Maria Penar, żona Edwarda Koszycy.

Publicznej Szkoły Powszechnej w Krzyszkowie - Rokietnicy, gdzie 1 września 1939 roku zastała go II Wojna Światowa.

Pracując na stanowisku nauczyciela-wychowawcy, a zarazem pełniąc funkcję kierownika szkoły był czynnie zaangażowany w pracach społecznych dla środowiska zamieszkania, oraz całej Gminy Rokietni-

zawodów sportowych na terenie Krzyszkowa i Rokietnicy.

Opiekował się dziećmi biednymi, a zdolnym ułatwiał start życiowy starając się dla nich o miejsce w szkołach średnich. Bezrobotnym mieszkańcom Krzyszkowa i Rokietnicy poszukiwał pracy stałej względnie sezonowej lub dorywczej.

W godzinach wieczornych udzielał więźniom w pobliskim więzieniu w Mrowinie lekcji języka polskiego, matematyki i historii, dbając o ich resocjalizację i powrót do życia w społeczeństwie.

W sprawach społeczno-gospodarczych współpracował z miejscowymi sołtysami. W pracach społeczno-politycznych pomagała mu żona Maria. Będąc z usposobienia wesołą i przedsiębiorczą kobietą, wiodła prym wśród mieszanek Krzyszkowa i Rokietnicy. W chwilach zwątpień i załamania w życiu męża dodawała mu otuchy w wytrwaniu w dalszej tak trudnej w owym czasie pracy społecznej. Żona również pracowała z młodzieżą pozaszkolną, założyła organizację żeńską „Strzelec” w Krzyszkowie i Rokietnicy. Pomagała mężowi w różnych pracach organizacyjnych związanych z przygotowaniem imprez kulturalnych również udzielała się społecznie.

Wspólna praca męża i żony – wychowawców, troska o swój dom rodzinny, jak również potrzeby współmieszkańców pogłębiły serdeczny ich wzajemny stosunek i dziś po tylu latach ta przyjaźń żyje w sercach dawnych wychowanków z kilku pokoleń kształconych przez nauczyciela i kierownika szkoły Edwarda Koszycę.

Uczył w Krzyszkowie oraz starszych uczniów w Rokietnicy. Drogę z Krzyszkowa do Rokietnicy prawie codziennie przemierzał pieszo lub rowerem. Po zakończeniu wojny społeczeństwo Krzyszkowa i Rokietnicy w dowód pamięci drogiego wychowawcy wystąpiło z wnioskiem do władz administracyjnych o nadanie tej drodze-ulicy imienia Edwarda Koszycy.

Również idąc z Rokietnicy do Krzyszkowa po lewej stronie ulicy rozbudowuje się Osiedle Mieszkaniowe nazwane imieniem Koszycy.

Kierownik szkoły Edward Koszyca był zdyscyplinowanym pedagogiem, oddanym całym sercem szkole i wychowankom. Tego samego wymagał od swoich współpracowników, których darzył pełnym zaufaniem i troskliwie opiekował się nimi.

Od dłuższego czasu przewidywał zbliżającą się drugą wojnę światową. W szkole w Krzyszkowie zorganizował dla mieszkańców wsi zbiorowe słuchanie audycji radiowych i czytanie prasy codziennej. Po audycjach odbywały się dyskusje na aktualne tematy społeczno-polityczne.

Wybuch wojny 1 września 1939 roku miejscowa ludność przyjęła spokojnie z rozważą, wyczekując z ufnością w siłę obronną

naszego kraju. Jedynie młodzież była gniewna i żadna bohaterskich czynów. W pierwszych dniach wojny kilku młodzieńców z Krzyszkowa, między nimi młodszy syn Zbigniew postanowili działać. W nocy podeszli pod dom Plagensa, jedyne Niemca w Krzyszkowie i kamieniami wybili mu szyby w budynku mieszkalnym. Następnie Niemca wyprowadzili z domu i zamknęli w szkolnej piwnicy. Nikt z rodziny Koszyców o tym wydarzeniu nie wiedział. Dopiero następnego dnia rano zobaczyliśmy starego Plagensa stojącego bezradnie na drodze przy szkole w Krzyszkowie. Pomimo sprzeciwu Marii Koszycy, kilku chłopców poprowadziło Niemca na posterunek jeszcze polskiej policji w Rokietnicy. Komendant posterunku nie wiedział co zrobić ze starym spokojnym i nieszkodliwym Niemcem, więc zwolnił go z aresztu.

Wydarzenie to wywołało złe skutki, za ten nierozważny czyn młodzieńców odpokutowała cała rodzina.

W dniu 28 września 1939 roku patrol niemieckiej armii zwołał mieszkańców Krzyszkowa na ogólnowiejskie zebranie do sklepu z artykułami spożywczymi pana Romana Cichowlasa. Niemcy oznajmili, że Polska już nie istnieje, że ziemia wielko-

polska znów należy do Trzeciej Rzeszy Niemieckiej a mieszkańcy wsi Krzyszkowa i okolicznych terenów muszą się bezwzględnie podporządkować władzy niemieckiej. Na tym zebraniu był również kierownik szkoły który wrócił do domu bardzo przygnębiony.

Po zakończeniu zebrania Niemcy przyszli do szkoły i od ojca zażądali wydania broni. Posiadali informację, że na terenie szkoły w Krzyszkowie jest ukryta broń, amunicja, mundury i inne akcesoria żołnierskie. Ojciec oświadczył, że w szkole nie ma broni i żadnego sprzętu wojskowego. Wówczas przystąpili do gruntownej rewizji. Kilku żołnierzy przeszukiwało mieszkanie prywatne i pomieszczenia szkolne a kilku innych piwnice, strychy, budynki gospodarcze i obejście szkolne. Rewizja trwała ponad trzy godziny i niczego nie znaleziono. Niemców ogarnęła wściekłość, zagrozili rozstrzelaniem ojca i synów. Po tej groźbie matka poprosiła ojca, żeby pokazał zakopane na początku wojny poza terenem szkoły ćwiczebne karabiny wystrugane z drewna. Między nimi były stare nieużyteczne karabiny jeszcze z pierwszej wojny światowej, mające zalane żelazem lufy i zamki. Po ich odkopaniu Niemcy śmiali się, szydzili i naigrywali się z polskiego uzbro-

jenia. W końcu kazali wydobytą z ziemi rzekomą broń złożyć na stos na podwórzu szkolnym i spalić.

Następnie ojca z synami zaprowadzili pod karabinami gotowymi do strzału do pobliskiego wiatraka pana Gustawa Wierzbńskiego, - byliśmy pewni że idziemy na rozstrzelanie. Tymczasem żołnierze niemieccy kolejno wprowadzali nas do wiatraka i tam bili, kopali butami gdzie popadło, krzyczeli i przezywali ordynarnymi słowami, mszcząc się za nieudaną rewizję. Najokrutniej znęcali się nad ojcem, słyszeliśmy jego jęki.

Po pobiciu zaprowadzili nas do przyszkolnej obórki, oświadczając, że za kilka godzin po nas przyjdą. Zamknięci, zmęczeni i zmaltretowani oparliśmy się o żłób w obórce nie znając dalszego naszego losu. Po pewnym czasie drzwi obórki otworzyła siostra Irena, oznajmiając że Niemcy odeszli i kazali drzwi otworzyć.

Ojciec natychmiast położył się do łóżka, uskarżał się na silne bóle w boku i w kręgosłupie, wstał dopiero po kilku dniach.

Nie wiedzieliśmy, dlaczego Niemcy kazali nas wypuścić. Dopiero po zakończeniu wojny dowiedzieliśmy się że w naszej sprawie interweniował u oficera patrolu niemieckiego, sąsiad szkoły – właściciel wiatraka, stateczny, cie-

szący się zaufaniem pan Gustaw Wierziński. Bardzo dobrze władał językiem niemieckim i w rozmowie z oficerem musiał go przekonać, że ten odstąpił od naszego aresztowania. Za uratowanie nas jesteśmy mu bardzo wdzięczni.

Ojca – Edwarda Koszycę aresztowano w sobotę 7 października 1939 roku. Około godziny 10-tej przyszło do szkoły kilku policjantów i zabrało ojca bezpośrednio z podwórza na którym robił porządki. Nie pozwolono mu pożegnać się z rodziną. Na drodze przed szkołą było już zebranych kilku chłopców z Krzyszkowa w wieku od 15-tu do 19-tu lat, między nimi był również syn Zbigniew – wszyscy którzy wybijali szyby w domu Plagensa.

Policjanci całą grupę pod konwojem poprowadzili nad torami kolejowymi na Posterunek w Rokietnicy. Na końcu tej grupy szedł mój ojciec. Szedł powoli z wysiłkiem nie nadążając za młodzieżą, gdyż jeszcze nie odzyskał sił i zdrowia po nieludzkim pobiciu w dniu 28 września.

Na Posterunku Niemcy wszystkich zatrzymanych zaraz zatrudnili. Dali im łopaty, grabie, kazali kopać i porządkować otoczenie ich siedziby. Z pracy wzywali kolejno wszystkich na przesłuchanie. Najdłużej przesłuchiwany był

mój ojciec. Pod wieczór, ojca, brata i jeszcze jednego chłopca nie pamiętam nazwiska zatrzymano, pozostali zwolniono do domu. Zatrzymanych policjanci prowadzili przez wieś Rokietnicę do majątku ziemskiego, którego właścicielem był Niemiec Hantelmann. Konwojowanych Polaków zobaczył mieszkaniec Rokietnicy pan Kryszczyński, właściciel sklepu kolonialnego, który pragnął podać więźniom coś do jedzenia. Na to konwojenci nie zezwolili. Zatrzymanych podprowadzili pod dworską gorzelnię i kazali bratu wejść do znajdującej się tu piwnicy, by zobaczyć w jakim pomieszczeniu będzie przebywał jego ojciec. Był to wilgotny ciemny loch wypełniony po kostki brudną i cuchnącą wodą. Następnie do tego lochu zaprowadzono ojca i drzwi się za nim zamknęły, natomiast brata i drugiego chłopca zwolniono do domu.

Była sobota 7 października 1939 roku. W piwnicy – lochu bez okien, w wodzie po kostki, bez jedzenia mój ojciec przebywał do poniedziałku 9 października. W godzinach porannych tego dnia około godziny 9-tej został z lochu wyprowadzony, następnie konwojowany dzisiejszą ulicą Szamotulską na posterunek policji. Nie przypuszczał, że jest to ostatni jego pobyt w śro-

dowisku w którym żył, wychowywał i nauczał młode pokolenia Polaków.

Przebywając prawie 39 godzin w ciemnicy był bardzo zmieniony, że napotkani po drodze mieszkańcy Rokietnicy nie poznawali w prowadzonym człowieku swego dawnego wychowawcy i przyjaciela. Wygląd ojca był wzruszający i wzbudzający litość.

Na posterunku, udręczonemu, słabemu, załamaniem psychicznie człowiekowi dano rower i pod eskortą jechał do Poznania około 20-stu kilometrów. W Poznaniu został umieszczony w Więzieniu Karnym na Ul. Młyńskiej.

W tym samym czasie aresztowano też byłego Komendanta Posterunku Policji Polskiej w Rokietnicy – pana Panka. Umieszczono ich razem w jednej celi więziennej. Po kilkudziesięciu dniach pana Panka z więzienia zwolniono. Z jego relacji wynikało, że mój ojciec w celi więziennej był bardzo zmartwiony i zatroskany losem pozostawionej w Krzyszkowie rodziny.

W więzieniu ojciec nie był przesłuchiwany, ponieważ za patriotyczną działalność w Polsce, został uznany przez miejscowych Niemców za wroga Trzeciej Rzeszy Niemieckiej. Znaczyło to, że los ojca był przesądzony. Działający na zajętych przez Niemców polskich

terenach – Niemiecki Sąd Specjalny wydał zaocznie, bez żadnej rozprawy sądowej wyrok śmierci.

Matce było wolno raz na dwa tygodnie doręczać ojcu do więzienia zmianę bielizny. Jeździła zawsze do Poznania z najmłodszą córką Wandą lub najstarszą Ireną. Środkiem lokomocji był konny wóz mleczarski dowożący rano mleko z Rokietnicy do Poznania.

Zabierając bieliznę do prania matka odnajdywała w niej zawsze ukryte grypsy. Były to wąskie paski papieru odcięte z gazety, pisane ołówkiem. Takich grypsów przestał nam 4 lub 5. W pierwszym grypsie ojciec pisał: „Nie martwcie się o mnie. Nie jestem sam. Leżę z p. Pankiem na jednej pryczy.” W innym napisał: „Czy rozmawiałaś z Hantelmannem”. A jeszcze w innym dał instrukcję synowi Zygmuntowi jak ma zrobić świece z wosku.

Przestanych grypsów nie posiadamy, gdyż matka wypożyczyła je historykowi Panu Ludwikowi Gomolcowi, który ich nie zwrócił mimo szczerych zapewnień, że po ich wykorzystaniu odda je; grypsy zaginęły.

Po otrzymaniu grypsu z więzienia przemyconego w bieliźnie, w którym ojciec pytał matkę – czy rozmawiała z Hantelmannem, matka wraz z najmłodszą córką Wandą udała się do Hantelmanna – właścicie-

la majątku w Rokietnicy. Chciała się dowiedzieć o losie i sytuacji męża. Hantelmann aktywnie współpracował z policją niemiecką, oraz administracją okupacyjną, pełnił również w Rokietnicy funkcję Komisarza Gminy, znał sytuację ojca.

Drzwi wejściowe do pałacu otworzyła służba. Matka przedstawiła się i zapytała czy zastała pana Hantelmana, odpowiedziano, że jest w pałacu.

Matka z córką bardzo długo wyczekiwała pod drzwiami, mimo kilkakrotnego dzwonienia nikt nie przychodził otworzyć drzwi, zapadła głucha cisza. Hantelmann, dowiedziawszy się że przyszła Koszykowa, nie chciał jej przyjąć. Po długim bezskutecznym wyczekiwaniu matka z córką wróciła do domu.

Od pana Panka, po jego wyjściu z więzienia dowiedzieliśmy się, że 10 grudnia 1939 roku wezwano do kancelarii więziennej Edwarda Koszycę, gdzie wymieniono mu dwa nazwiska z zapytaniem, czy zna te osoby. Ojciec odpowiedział że takich osób nie zna. W kancelarii więziennej kazano ojcu spakować swoje rzeczy. Pan Panek wspominał że ojciec przy pakowaniu cieszył się, że wraca do domu.

W drugiej dekadzie grudnia 1939 roku, matka z córką Ireną pojechały wozem mleczarskim do

więzienia w Poznaniu ze zmianą bielizny. Podjeżdżając pod więzienie zauważyły tłum kobiet stojących na chodniku. Wiele z nich było zapałanych i zatroskanych o los swoich bliskich. Matka stanęła w kolejce petentek, stała długo i cierpliwie. Wróciła do córki blada i zapałana mówiąc: „nie przyjęli paczki z bielizną, ojca nie ma na liście – już go nie ma”.

Od tego czasu mimo różnych starań i zabiegów, nie mogliśmy niczego dowiedzieć się o losie ojca. Niemieckie więzienie przy ul. Młyńskiej w Poznaniu skreślało z listy więźniów tych, których Gestapo zabierało do Fortu VII. Taki też los spotkał Edwarda Koszycę.

Ojciec przebywał w celi Fortu VII od dnia 10 do 12 grudnia 1939 roku. Cella ta była wilgotna i ciemna, bez okien, - obecnie jest w niej Muzeum Fortu VII.

W dniu 12 grudnia 1939 roku Edward Koszyca został rozstrzelany pod ścianą śmierci w zaułku fortecznym, również ten zaułek jest w Muzeum Fortu VII.

O dacie śmierci ojca dowiedzieliśmy się dopiero z zaświadczenia Niemieckiego Czerwonego Krzyża z dnia 25 stycznia 1941 roku.

10 Lutego 1940 roku matka wraz z dziećmi wyjechała do Myślenic do Generalnej Gubernii, skąd starała się uzyskać wiadomość o losie męża i ojca. Napisała do Niemieckie-

go Czerwonego Krzyża, który pismem z dnia 25 stycznia 1941 roku przekazał nam smutną wiadomość.

Również odpis zupełny aktu zgonu wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego Miasta Poznania z dnia 30 listopada 1984 roku stanowi dowód rodzaju i terminu śmierci Edwarda Koszycy. Uzasadnienie: rozstrzelany po wyroku śmierci.

Nazwisko ojca figuruje w książce pod tytułem: Fort VII w Poznaniu, opracowanej przez Mariana Olszewskiego. W załączonym w niej wykazie pomordowanych i zamęczonych pod pozycją 198 podano nazwisko Korzyca Edward, zamiast Koszyca Edward, pozostałe dane są napisane właściwie.

Do dnia dzisiejszego nie wiemy, gdzie ojciec został pochowany. Prawdopodobnie w lasach pałędzkich od strony wsi Zakrzewo, położonych w odległości około 15 km na zachód od Poznania. W gęsto zadrzewionych rewirach leśnych natrafiono po wojnie na ślady dziewiętnastu masowych grobów, w których spoczywało kilka tysięcy ofiar Fortu VII. W 1944 roku Niemcy przewidując zbliżającą się klęskę i chcąc zatrzeć ślady swoich zbrodni, mogiły odkopali i zwłoki spalili.

*Wspomnienie opracował syn
Zygmunt Koszyca*

*Luboń, dnia 4 kwietnia
2002 roku.*

Ogłoszenia i reklamy

oraz propozycje
artykułów

do "Rokickich
Wiadomości"

przyjmuje

Pani Agnieszka

Jankowiak

Urząd Gminy

w Rokietnicy,

ul. Gołęcińska 1,

tel. 8145-251, 252,

Fax. 8145-082

w poniedziałek

w godz.

9.00 - 16.00

od wtorku

do czwartku

w godz.

9.00 - 15.00

PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY

mgr inż. Józef Gawron

w sprawie skarg i wniosków
przyjmuje obywateli w każdy
poniedziałek

w godzinach od 11⁰⁰ do
12⁰⁰ oraz od 16⁰⁰ do 17⁰⁰

WÓJT GMINY

mgr Kazimierz Łukasik

w sprawie skarg i wniosków
przyjmuje obywateli

w poniedziałki

w godzinach

od 10⁰⁰ do 17⁰⁰

SEKRETARZ GMINY

mgr Maciej Jankowski

przyjmuje obywateli

w godzinach pracy Urzędu
poniedziałek 8⁰⁰ - 17⁰⁰

wtorek, środa, czwartek

7³⁰ - 15³⁰

piątek 7³⁰ - 14³⁰

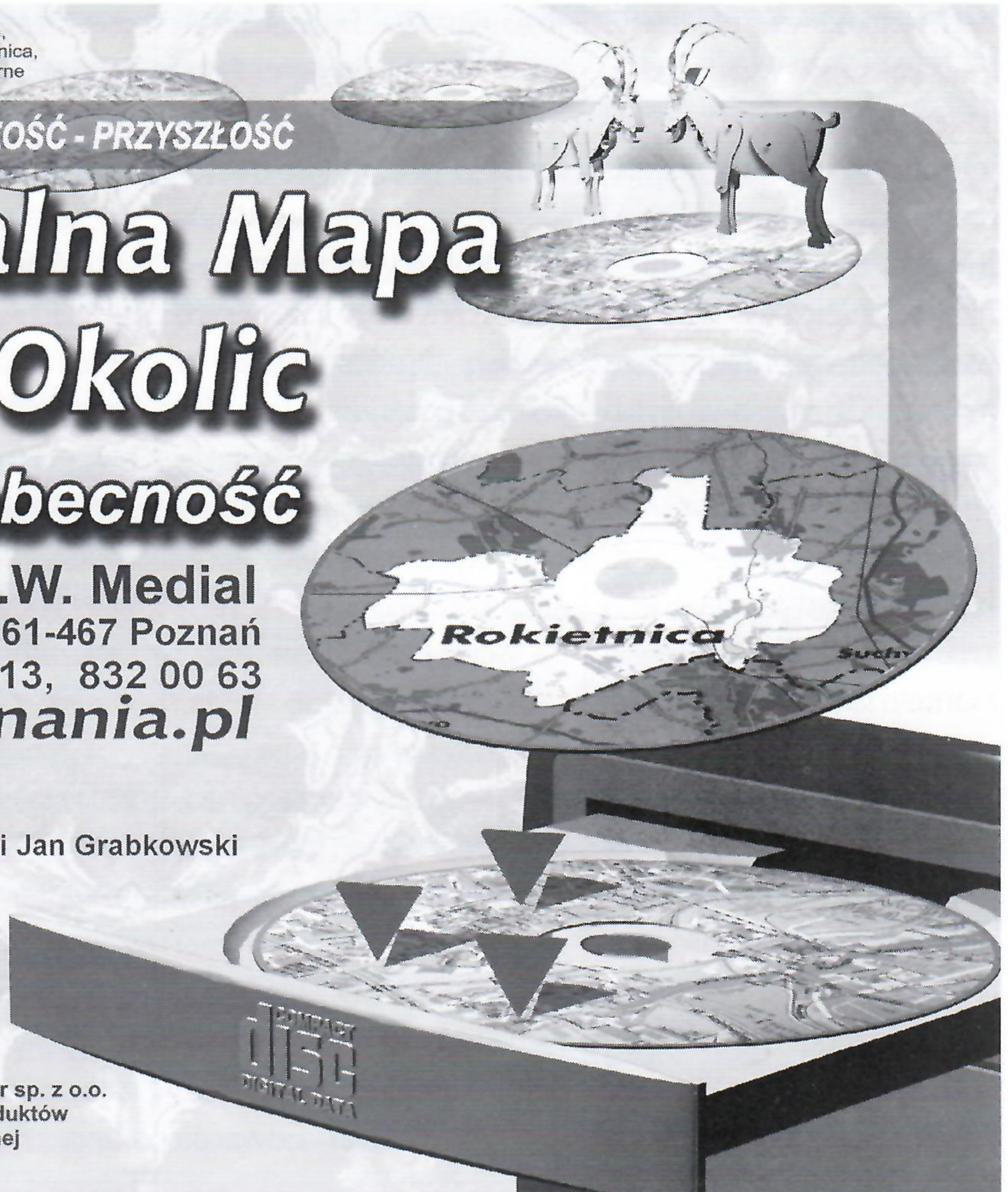
Multimedialna Mapa Poznania i Okolic

Zaznacz swoją obecność

Dom Wydawniczy

DW
MEDIAL**Wydawca: D.W. Medial**
ul. Łozowa 48 B, 61-467 Poznań
tel. (061) 832 34 13, 832 00 63
www.mapapoznania.pl

Patroni Medialni:

gazeta
WYBORCZAradio **Merkury**
POZNAŃ**ETVP3**
PoznańPatronat honorowy:
Wicestarosta Poznański Jan GrabkowskiKartografia: Pietruska & Partner sp. z o.o.
Wydawnictwo Produktów
Kartografii Digitalnej

PLAN WYWOZU ŚMIECI 01.08.2002r. – 31.12.2002r.

	sierpień	wrzesień	październik	listopad	grudzień
Wywóz jeden raz w miesiącu					
ROKIETNICA ul. Gołęcińska, Obornicka	1	2	1	4	2
ROKIETNICA ul. Spokojna, Witkowa, Działkowa, Koszycy, Os. Koszycy	2	3	2	5	3
ROKIETNICA ul. Szamo- tulska wraz z przyległymi (Krótka, Sportowa, Łąkowa)	5	4	3	6	4
SOBOTA, BYTKOWO	6	5	4	7	5
ŻYDOWO, ROSTWOROWO	7	6	7	8	6
PRZYBRODA, CEREKWICA	8	9	8	9	9
MROWINO, DALEKIE	9	10	9	12	10
KRZYSZKOWO	16	16	15	18	16
ROKIETNICA ul. Rolna, Gminna, Poczтовая, Dworcowa, Zakątek, Zielona, Podgórna	19	17	16	19	17
PAWŁOWICE, KIEKRZ CHWALISZEWO	20	18	17	20	18
STARZYNY, KIEKRZ ul. Starzyńska, Radosna, Ogrodowa, Sadowa, Żeglarska, Szkutnicza	21	19	18	21	19
KIEKRZ ul. Kierska i pozostałe ulice	22	20	23	22	20
ROGIERÓWKO, KOBYLNIKI DUŻE i MAŁE, NAPACHANIE	23	23	24	25	23

	sierpień	wrzesień	październik	listopad	grudzień
ROKIETNICA ul. Szkolna, Kręta, Kolejowa, Boczna, Słoneczna, Leśna, Błękitna	26	24	25	26	24
Wywóz dwa razy w miesiącu					
PAWŁOWICE, KIEKRZ-CHWALISZEWO, MICHAŁKOWO	12i27	11i25	10i28	13i27	11i27
KOBYLNIKI MAŁE I DUŻE, ROGIERÓWKO, KIEKRZ, NAPACHANIE, WIELKIE	13i28	12i26	11i29	14i28	12i30
ROKIETNICA, MROWINO, PRZYBRODA, KRZYSZKOWO, DALEKIE, ŻYDOWO, ROSTWOROWO	14i29	13i27	14i30	15i29	13i31
Odbiór odpadów segregowanych					
ROKIETNICA, MROWINO, PRZYBRODA, KRZYSZKOWO, SOBOTA, CEREKWICA, PAWŁOWICE, ROSTWOROWO, ŻYDOWO	19	16	21	18	16
KIEKRZ, CHWALISZEWO, MICHAŁKOWO, KOBYLNIKI, NAPACHANIE, ROGIERÓWKO, STARZYNY	20	17	22	19	17

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych prosi o wystawienie pojemników przed posesją. Pojemniki zakluczone, nie wystawione przed posesją, z braku dostępu nie będą opróżnione. Wywóz rozpoczyna się według grafiku każdego dnia o godz. 7²⁰ – 18⁰⁰

Sposób na nudę

Gminny
Ośrodek
Kultury

w Rokietnicy

zaprasza
dzieci

i młodzież
na warsztaty
plastyczne.

W sierpniu
zajęcia
odbywać się
będą

we wtorki
i środy

w godzinach
16:00-18:00
czwartki

w godzinach
11:00-13:00

Zapraszamy!

Spółdzielcza Grupa Bankowa
Spółdzielczy Bank Ludowy w Poznaniu

KREDYT MIESZKANIOWY

**w ciągu 7 dni,[☆]
aż na 25 lat**

**już od
10,8%**

* od daty złożenia wniosku

Oddział w Rokietnicy
ul. Gminna 9, tel. 814 50 20 fax 814 40 01

